

הטור השביעי

נאום בריטניה הקטנה

תמצית ממאמרי טימס, אקונומיסט, ספקטיטור ועוד

על פני המזרח שעת לילה יורדת.
תקוני. קחוני מפה בנרועות.
אני מפתחת. אני מפתחת.
אינני רוצה אחריות שפואת.

אמריקה קמה אלי נספקה כהו
עלי כל הטבת. והם - בקולם.
אני גבוקה פה. אני רק מונקו,
אני סן-מרינו קסנה בעולם.

אמריקה טוב קת. אותי היא שולחת
מזרימה, חבנה - והיא, במקופה,
עלי אחר-כך עוד בקרת מותחח...
אסור עך לצעוק על נקדה יחומהו

אסור... מעולם לבני לא רעד עוד
כמו שרועד הוא מזה הפנדט.
אמת, אבות' מנפצי הארטרדות,
על מי זה, עי מי עוקתם את הפתח

כבודי ורנני. שבר ער לא השיגה,
הנה מרפנים הם בעצמינדי,
מפני שפוחרת אני מן הליגה,
אשר צויתיה: הפחירי אותי.

כפה אדמה - ממשקה סוציאליסטית -
היום לראשי. חדשה, רקופה.
אכל בחוף יער אפל מידל-איסטי,
רועדת, רועדת כפה אדמה.

בכל הולדותי לא ידעתי היסטוריה,
אך פה זה קרות בי עגול-ועלוי...
ראו איך נוקשות הן - שני האימפריה
עם כל יהודי העובר את הגבול.

זמן אנכי קספין מתחננה
וקנה קוראת אלו: מותה או ברחו
אני על נפשי; על נפשי מתגוננת,
כי הוא מסכן את חיי במזרח!

השמש שוקעת, השמש יורדת,
תקוני. שאוני מפה בנרועות,
אני מפתחת. אני מפתחת,
אינני רוצה אחריות שפואת.

יש יום ויחלט אם צביעות היא
או מניח,
או פסל מפתיע, או מין פתלה -
שפכה כתבו ופריך, בריטניה,
בריטניה קטנטנת, מונקו גדולה.

ג'ון א

הקווילינג המצרי ומענותיו

קא היר, 7 (פאלקור). משפטו של הקי
צין המצרי רדואן סאלם, שברח באוירון
מצרי אל מסקרתו של רוכל בימי מערכת
אליעלמין, נתפס בגרמניה והועבר לכז-
ריס. עורר התענינות מרובה, אם כי רוב
ישיבותיו מתנהלות בדלתיים סגורות. למשי
פט שופך אור על התעמולה האיטלקית
גרמנית במצרים בשנים הראשונות למלח
מה. באחת הישיבות טען הנאשם, כי הוא
עבר לצד הגרמנים כדי להגן על עניי מצ
רים ולהבטיח את עצמאותה. אך הוא נאסר
עלידי הגאסטאפו במתמרד. מעשה זה
יה כן היה מסביר, אל-כנזור: המאסר
בא לתוצאה פסרובו של רדואן סאלם
להיענות לבקשה ללמד כמה צעירים ער
ביים את מקצוע הטייסות. בתשובתו הס'
בור הנאשם, כי אין זה לטובתו של מצרי
לם הערבי שבנו יסייעו לביטוחו עלידי
מעצמת מערבית ויש לדאוג לשחרורו מכל
הספעה זרה.